

Domnul Isus, Dătător și Susținător

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: **Evrei 1:3; Coloseni 1:16,17; Iov 42; Matei 5:45; 6:25-34; 10:28.**

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Și Dumnezeuul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.” (Filipeni 4:19)

Dumnezeu susține cu atâta consecvență tot ce a creat, încât universul este uneori comparat cu o mașinărie pe care El ar fi lăsat-o să funcționeze de la sine.

Totuși, în ceea ce privește creațiunea, o imagine mai potrivită decât cea a unei mașinării este cea a unui instrument muzical mînuit de Dumnezeu pentru a interpreta „melodia” dorită. Ideea pe care ne-o transmite această metaforă este aceea că El este permanent implicat în susținerea lumii create.

Niciun lucru din univers nu există independent de Domnul. El a creat tot ce există. „Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:3). Mai mult decât atât, El este Cel care le susține pe toate. Lucrul și mai uimitor este că Acela care a creat totul și care susține totul este Cel care a fost răstignit pentru noi.

„Apostolul Pavel, scriind prin Duhul Sfânt, declară despre Hristos următoarele: «Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile și toate se țin prin El» (Coloseni 1:16,17). Mîna care sprijină lumile în spațiu, mîna care ține toate lucrurile pretutindeni în Universul lui Dumnezeu, în ordinea în care ele sunt aranjate și în neobosita lor activitate, este mîna care a fost bătută în cuie pe cruce pentru noi.” (*Educație*, pag. 132)

1. Citește Evrei 1:3 și Coloseni 1:16,17. Ce rol îndeplinește Domnul Isus în susținerea existenței universului?

Din aceste texte înțelegem că Domnul Isus susține neîntrerupt existența universului prin puterea Sa. Universul nu există independent; existența lui depinde de exercitarea continuă a voinței divine. Ideea aceasta neagă deismul, filosofia care susține că Dumnezeu a creat lumea să se autoguverneze și apoi a lăsat-o să evolueze fără să mai intervină în existența ei. Biblia exclude astfel de interpretări.

Pe de altă parte, Dumnezeu nu există în interiorul creației, creând-o continuu, cum susțin falsele teorii ale panteismului (Dumnezeu este totuna cu universul) sau panenteismului (Dumnezeu locuiește în univers ca și cum acesta ar fi propriul Său corp). Dumnezeu nu depinde în niciun fel de univers. El este separat de univers. El a existat și continuă să existe independent de acesta. Universul depinde de Dumnezeu și nu invers.

2. Citește 1 Corinteni 8:6 și Faptele 17:28. Cum descrie Pavel relația dintre noi, oamenii, și Domnul Isus?

Noi suntem dependenți de puterea lui Dumnezeu care ne susține clipă de clipă și zi de zi. Numai datorită dragostei Sale continuăm să trăim, putem fi activi și putem lega relații. Lucrul acesta este adevărat în special în dreptul celor care și-au dedicat viața lui Dumnezeu și care sunt, după cum afirmă Pavel, „în Hristos” (2 Corinteni 5:17, Efeseni 2:10; *observă referirile la creațiune din aceste versete*). Dar este adevărat chiar și în dreptul celor care resping mântuirea, pentru că și existența lor este susținută de Dumnezeu. Daniel a evidențiat acest adevăr foarte clar în cuvintele pe care i le-a adresat împăratului Nabucodonosor: „N-ai slăvit pe Dumnezeul în mâna căruia sunt suflarea ta și toate căile tale” (Daniel 5:23).

În acest context al dependenței omului de Dumnezeu, cum înțelegem realitatea liberului-arbitru și a alegerii libere? De ce sunt aceste elemente atât de importante pentru tot ce credem noi?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să înțeleagă de ce este important pentru viața spirituală a fiecărui om faptul că Dumnezeu susține lumea noastră.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să fie recunoscători pentru puterea lui Dumnezeu de susținere a vieții spirituale.

La nivel practic: Să își formeze obiceiul de a depinde mai mult de puterea lui Dumnezeu.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Dumnezeu susține lumea noastră

- A. Ce caracteristică a lui Dumnezeu ni se descoperă din faptul că El susține lumea pe care a creat-o?
- B. Ce ne spune acest fapt despre intențiile și voința Sa?

II. Sentimente: Aprecierea puterii susținătoare a lui Dumnezeu

- A. Ce schimbare se produce în relația ta cu Dumnezeu când recunoști că El susține ceea ce a creat?
- B. Compară modelul unui plan făcut cu un scop bine stabilit cu modelul evoluționist în care nu există ordine divină, ci numai forțe oarbe, care acționează la întâmplare. În ce mod te ajută această comparație să fii mai recunoscător pentru multele binecuvântări și făgăduințe ale lui Dumnezeu, pe care, de multe ori, le luăm ca pe un lucru de la sine înțeles?
- C. Pe de altă parte, în ce mod te ajută această comparație să fii mai înțelegător și să ai mai multă răbdare cu cei care și-au format concepția despre lume și viață pe baza modelului evoluționist?

III. Practic: Dependenți de puterea susținătoare a lui Dumnezeu

- A. Ce poți face pentru a pune la probă (în mod adecvat) Cuvântul lui Dumnezeu și pentru a cunoaște puterea Sa creatoare?
- B. Ce poți face pentru a permite ca puterea creatoare și susținătoare a lui Dumnezeu să îți înnoiască viața în toate aspectele ei?

Rezumat: Concepția Bibliei că Dumnezeu susține constant tot ce a creat subliniază faptul că El are un scop și un plan. Lucrul acesta pare incompatibil cu modelul evoluționist în care nu există un plan, ci numai

Geneza 1:29,30 ne arată că, imediat după ce a creat diferitele viețuitoare și oamenii, Dumnezeu le-a oferit hrana necesară. El a ales ca hrană, atât pentru oameni, cât și pentru animale, vegetalele, fructele și semințele. Nu se amintește nicăieri despre vânare sau despre lupta pentru supraviețuire. Dătătorul generos a pus la dispoziția tuturor hrană din abundență, de care să se bucure fără a recurge la violență.

Ce contrast între această descriere și modelele de existență propuse de teoria evoluționistă, care afirmă că omul și toate celelalte forme de viață au apărut în urma unui proces violent de vânare în care supraviețuiește cel mai puternic! Primele capitole din Geneza nu amintesc nici măcar o dată despre așa ceva. Din contră, ele arată că la început lumea a fost, practic, un paradis. La sfârșitul descrierii creațiunii, Biblia spune: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea” (Geneza 1:31).

3. Citește Geneza 2:8,9. Ce indiciu găsim aici despre preocuparea deosebită a lui Dumnezeu de a le oferi primilor oameni cele necesare?

După cum am văzut, Dumnezeu a asigurat hrana necesară pentru toate făpturile pe care le-a creat, inclusiv pentru oameni. Dar, în aceste versete, ni se spune că El a făcut un pas mai departe și a pregătit special pentru Adam și Eva o grădină în care creșteau tot felul de pomi plăcuți la vedere, care aveau fructe gustoase (Geneza 2:9). Această grădină frumoasă și încărcată cu cele mai diverse fructe a fost modul Său de a-Și manifesta dragostea și harul nemărginit. A fost un dar, întrucât Adam și Eva nu au făcut nimic pentru a-l câștiga și întrucât Dumnezeu l-a oferit cu mărînimie, fără să aștepte ceva în schimb.

Lumea în care trăim noi este foarte diferită de lumea de la început. Lumea noastră este în mare parte distrusă. Nimic nu a rămas neatins. În pofida acestui lucru, există dovezi puternice că Dumnezeu este dragoste.

„Natura este o putere, dar Dumnezeuul naturii este nemărginit în putere. Lucrările Sale vorbesc despre caracterul Său. Cei care-L judecă după lucrările mâinilor Sale și nu după presupunerile marilor oameni, vor vedea prezența Sa în toate.” (Ellen G. White, The Signs of the Times, 13 martie 1884). Observă natura; poți observa prezența lui Dumnezeu în toate?

procese întâmplătoare, oarbe. Prin urmare, doctrina susținerii divine trebuie să aibă la bază o anumită concepție despre Dumnezeu, concepție care nu poate fi compatibilă cu panenteismul și cu panteismul. Puterea susținătoare a lui Dumnezeu este aceeași cu puterea Sa creatoare. Noi descoperim puterea Sa susținătoare la lucru atât în procesul de îndreptățire, cât și în procesul de sfințire.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Biblia ne învață că Dumnezeu susține neîncetat lumea noastră și universul întreg. Lucrarea Sa de susținere nu este compatibilă cu orice concepție despre El, ci presupune o anumită perspectivă asupra caracterul Său.

Recomandare: Subliniază că puterea prin care Dumnezeu susține natura este aceeași putere care ne susține viața spirituală.

Dumnezeu susține tot ce a creat, aceasta înseamnă că El este activ, este interesat de lucrurile și ființele pe care le-a creat. Există numeroase experiențe în care oamenii au arătat o mare credință și au realizat lucruri mari împreună cu El. Misionarul George Mueller este cunoscut pentru încrederea lui că Dumnezeu îi va oferi cele necesare pentru lucrarea misionară. Și Biblia conține istorii asemănătoare – de la eliberarea lui Israel și numeroasele ocazii în care David a scăpat din mâna dușmanilor săi și până la călătoriile misionare ale lui Pavel – în care un grup de oameni își asumă riscul de a se bizui complet pe puterea susținătoare și creatoare a lui Dumnezeu care va face lucruri minunate pentru ei. Din nefericire, ne este atât de teamă de încumetare și de sentimentalism, încât ne este teamă de contactul cu supranaturalul.

Teama aceasta este cel mai bine ilustrată în istoria regelui Ahaz, în timpul asediului armatei siriene. Isaia a fost trimis la Ahaz cu o făgăduință: „«Ia seama și fii liniștit; nu te teme de nimic și să nu îți se moaie inima din pricina acestor două cozi de tăciuni care fumegă» ... Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Așa ceva nu se va întâmpla și nu va avea loc»” (Isaia 7:4-7). Se pare că Ahaz s-a îndoit de această făgăduință și, de aceea, „Domnul a vorbit din nou lui Ahaz și i-a zis: «Cere un semn de la Domnul, Dumnezeul tău; cere-l fie în locurile de jos, fie în locurile de sus.» Ahaz

Una dintre marile probleme cu care se confruntă toți cei care cred în existența unui Dumnezeu iubitor este problema răului; și nu doar a răului din om, ci a „răului din natură”, denumire care se referă la catastrofele naturale (inundații, uragane, secetă, cutremure etc.) care aduc atâta suferință asupra oamenilor și animalelor.

Cum putem explica existența acestor catastrofe? Dacă Dumnezeu este stăpân peste întreaga creațiune, de ce se întâmplă astfel de lucruri? Cartea lui Iov este una dintre primele cărți ale Bibliei în care sunt abordate astfel de subiecte dureros de reale.

4. Ce răspuns oferă capitolul 42 din cartea lui Iov la întrebarea noastră? Ce întrebări rămân fără răspuns?

Oricine a citit Iov a ajuns ca, la sfârșit, să aibă mai multe întrebări decât răspunsuri. Această carte ne descoperă câteva adevăruri importante despre marea luptă (vezi și Apocalipsa 12:12) care ne ajută să ne formăm o imagine de ansamblu pe baza căreia să pornim în înțelegerea existenței răului. Totuși tabloul marii lupte nu explică de ce apare răul într-un anumit caz. De altfel, a încerca să explici răul ar însemna să-l justifici, iar noi nu putem face acest lucru. Marea luptă ne descoperă motivele generale ale apariției răului, dar nu ne descoperă motivul existenței răului într-o situație particulară.

Iov nu a înțeles de ce a trebuit să-și piardă copiii și bunurile în urma unor catastrofe. Și nouă ne este greu să înțelegem astfel de lucruri. Dumnezeu i-a vorbit lui Iov, dar nu i-a oferit răspunsuri la întrebări și nici nu i-a explicat cauzele situațiilor dureroase prin care a trecut. El doar i-a amintit că anumite lucruri depășesc puterea de înțelegere a omului și că va trebui să aibă încredere în El. Iar Iov L-a ascultat și a făcut întocmai. De multe ori trecem și noi prin experiențe asemănătoare. Deși istoria lui Iov nu ne oferă răspuns la toate întrebările, putem totuși desprinde din ea câteva idei legate de natura răului și adevărul că Dumnezeu cunoaște problemele cu care ne confruntăm.

Deschide la secțiunea introductivă din Sabat după-amiază și citește paragraful din Ellen G. White. Cum ne ajută acest pasaj să ne edificăm asupra problemei existenței răului, știind că Dumnezeu Însuși a suferit foarte mult din cauza lui?

a răspuns: «Nu vreau să cer nimic, ca să nu ispitesc pe Domnul» (vers. 10-12). Dorința lui Dumnezeu este ca noi să ne încredem în făgăduințele Sale, pentru că El lucrează și astăzi, susținând universul cu tot ce este în el.

De discutat: Celor mai mulți dintre noi ne displace să fim dependenți de alții. De ce ne displace atât de mult lucrul acesta? În ce fel ne afectează această atitudine capacitatea de a avea încredere în Dumnezeu?

2. APROFUNDEAZĂ!

Recomandare: Faptul că Dumnezeu susține universul în mod activ este compatibil numai cu anumite concepții despre El. Puterea Sa susținătoare este aceeași cu puterea Sa creatoare. Noul Testament Îi atribuie Domnului Hristos atât puterea creatoare, cât și puterea susținătoare.

Comentariu biblic

Dumnezeul nostru, care ne susține

(Citiți în cadrul grupei Evrei 1:2,3 și Coloseni 1:16,17.)

Ideea că Dumnezeu susține activ și în mod continuu lumea noastră pune în evidență câteva idei importante din studiile anterioare. În primul rând, faptul că Dumnezeu susține în mod activ lumea noastră pare a intra în contradicție cu procesele oarbe ale selecției naturale și evoluției, procese lipsite de plan și scop. Creștinii care încearcă să armonizeze creaționismul cu evoluționismul încearcă să îmbine două concepții contradictorii despre modul în care Dumnezeu intervine în lumea noastră și Se raportează la ea.

În al doilea rând, unii teologi care încearcă în prezent să îndeplinească evoluționismul cu teologia creștină, sunt în favoarea concepției panenteiste despre Dumnezeu. Panenteismul pretinde că tot universul material este *în* Dumnezeu, ca parte a ființei Sale. Cosmosul se confundă cu trupul Său. Concepția aceasta ridică o problemă interesantă, comună cu cea ridicată de panteism (totul este Dumnezeu). În ambele viziuni, nu există o linie de demarcație între creatură și Creator, pentru că toate fac parte din Ființa divină.

Doctrina biblică despre natura lui Dumnezeu intră într-un contrast izbitor cu aceste concepții. Un vas care se scufundă nu le poate oferi un ajutor real pasagerilor săi. Victimele de pe *Titanic* aveau nevoie de un vas

5. Ce face Dumnezeu pentru a susține toate ființele pe care le-a creat? Ce ne spune aceasta despre preocuparea Sa față de lumea noastră? Matei 5:45; Psalmii 65:9,10.

Suntem obișnuiți cu lumina soarelui și cu ploaia, iar oamenii de știință au explicat procesele pe care le presupune fiecare dintre aceste două fenomene ale naturii. Mai există însă multe aspecte pe care știința nu le poate explica. În spatele scenei, Se află Dumnezeu, care le asigură ființelor pe care le-a creat toate cele necesare. Noi nu cunoaștem căile Sale, dar știm că El este Stăpân peste toate. Ca un muzician care mânuiește cu măiestrie un instrument pentru ca auditoriul să fie fermecat de melodia frumoasă, și nu de el însuși, Dumnezeu conduce tot ce a creat în așa fel încât noi să observăm ordinea din natură și să fim impresionați de măreția ei. Pe de altă parte, ni se poate întâmpla uneori să nu recunoaștem că Dumnezeu Se află în spatele scenei, poruncind evenimentelor să se petreacă după voia Sa și urmărind ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele celor ce-L iubesc (Romani 8:28).

6. Despre ce fenomen se vorbește în Geneza 8:1, Exodul 10:13 și Numeri 11:31?

În principiu, suntem obișnuiți cu vântul și cu cauzele apariției lui. Dar, în aceste texte, vântul apare în niște situații speciale și i-am putea spune pe drept „vânt providențial”, pentru că apare într-un timp, un loc și cu un scop anume. Chiar dacă pare a fi un fenomen „natural”, în spatele lui există o cauză, Cineva care Își aduce la îndeplinire voința, prin întrebuintarea elementelor pe care le-a creat pentru a-Și îndeplini scopurile.

În 2 Împărați 20:9-11 este raportată una dintre cele mai neobișnuite minuni consemnate în Biblie. Relația dintre Soare, Pământ și lungimea unei zile pare a fi unul dintre cele mai stabile și predictibile elemente ale experienței umane. Imaginează-ți cum ar reacționa comunitatea științifică dacă s-ar întâmpla astăzi un astfel de eveniment! Dar „este oare ceva prea greu pentru Domnul?” (Geneza 18:14). Minunile de acest fel ne spun că multe aspecte ale creațiunii și ale intervențiilor lui Dumnezeu în creația Sa depășesc puterea noastră de înțelegere. De aceea este vital să avem o relație personală cu Dumnezeu și să cunoaștem din proprie experiență dragostea Sa. Numai așa vom învăța să avem încredere în El, chiar dacă nu înțelegem absolut toate lucrurile.

funcțional, altul decât *Titanicul*, care să le salveze. Cel care oferă ajutor trebuie să fie suficient de bine echipat ca să fie un ajutor eficient pentru cei în nevoie și ca să nu fie și el o victimă alături de ei. De aceea, Dumnezeu care susține lumea noastră și are grijă de ea trebuie să fie distinct și diferit de această lume.

De asemenea, El trebuie să aibă anumite planuri și intenții pe care să vrea să le susțină cu puterea Sa și trebuie să fie superior în ceea ce privește puterea și resursele. Acest Dumnezeu a luat asupra Sa suferința noastră prin Întrupare, nu ca o covictimă neputincioasă, ci printr-un act de sacrificiu de sine care pune la dispoziția tuturor celor ce vor să renunțe la revoltă soluția la răzvrătirea cosmică. Așadar, Dumnezeu nu suferă de dragul de a suferi, ci pentru a atinge anumite scopuri. El suferă pentru a îndeplini condițiile necesare ca să salveze și să elibereze, nu doar pentru a simți cu noi.

În final, doctrina puterii susținătoare a lui Dumnezeu pune în lumină doctrina înrudită a dependenței noastre totale de o Ființă mai mare și mai bună decât noi înșine. Dependența de Dumnezeu bazată pe încrederea în El este un element vital al neprihănirii prin credință. Noi ne bazuim pe faptul că El ne iartă păcatele și ne dă puterea de a umbla pe căile neprihănirii. Neprihănirea prin credință se bazează pe Cuvântul creator al lui Dumnezeu, pe făgăduința Sa, în ciuda a ceea ce percepem și simțim; ea îl ajută pe credincios să ia decizii pe baza credinței că Dumnezeu Își va împlini cuvântul și îl va susține de-a lungul procesului de creștere și de dezvoltare morală. După cum lumea depinde de Creatorul care a adus-o la existență și o susține continuu, tot la fel credinciosul duce o viață de dependență de El, nu numai pentru a fi îndreptățit, ci și pentru a trăi efectiv o viață de credință.

De discutat: Scriitorii Noului Testament Îi atribuie Domnului Hristos puterea creatoare și susținătoare (de exemplu, Faptele 17:28; Coloseni 1:16,17; Evrei 1:3). Prin urmare, cine era El în viziunea lor?

7. Ce asigurare minunată ne-a dat Mântuitorul în învățăturile Sale? Matei 6:26

Dumnezeu a continuat să poarte de grijă de nevoile imediate ale lui Adam și ale Evei, chiar și după ce aceștia au păcătuit și nu mai aveau acces în Eden (Geneza 3:21). Păcatul a produs o nouă nevoie: nevoia de haine. Adam și Eva au încercat să-și facă singuri haine, dar frunzele de smochin nu s-au dovedit suficient de bune. Aveau nevoie de ceva mai bun, iar Dumnezeu le-a oferit haine din piele de animal (ne vom opri asupra acestui aspect într-un alt studiu). Ideea pe care dorim să o subliniem aici este aceea că Dumnezeu le-a dat ce au avut nevoie, în pofida faptului că ei căzuseră în păcat. Avem aici un alt exemplu de situație în care harul divin ne poartă de grijă, în ciuda faptului că suntem nevrednici.

8. Citește Matei 6:25-34. Ce mesaj important transmite Domnul Isus prin aceste cuvinte? Cum să le înțelegem atunci când trecem prin neazuri și tragedii?

Cuvintele Sale ne aduc consolare și este bine să le păstrăm vii în inima, sufletul și mintea noastră atunci când trecem printr-o mare suferință, pierdere sau nevoie. Isus a murit pentru noi, oamenii, nu pentru crini sau păsări. Putem avea certitudinea că El ne iubește indiferent de circumstanțe. Totuși, după cum știm cu toții, uneori circumstanțele ne pot copleși. Pe tot globul, oamenii suferă din cauza foametei, a secetei, a inundațiilor, a epidemiilor și a morții și nici creștinii nu sunt scutiți de aceste tragedii.

Dumnezeu nu îi promite poporului Său o viață de belșug, fără dureri, dar promite că îi va purta de grijă și că îi va da puterea de a depăși problemele. Să nu uităm de realitatea marii lupte și să ne aducem aminte că trăim într-o lume căzută.

Citește Matei 10:28. Cum ne ajută acest verset (împreună cu celelalte versete amintite mai sus) să facem față mai bine realităților dure ale vieții?

3. APLICĂ!

Recomandare: Subliniați în grupă ideea că, întrucât știm că Dumnezeu susține neîntrerupt lumea noastră, ar trebui să nu uităm niciodată că suntem total dependenți de El și de făgăduințele Sale.

Întrebări

În ce situații îți este ușor să te bazezi pe făgăduințele lui Dumnezeu? De ce? În ce situații îți este greu? De ce?

Ce anume te-ar putea ajuta să fii mai dispus să te bizui pe Cuvântul Său și pe făgăduințele Sale?

În ce mod te ajută relatările biblice (despre puterea susținătoare a lui Dumnezeu) să ai o încredere mai puternică în Dumnezeu?

În ce mod te ajută mărturiile cunoscuților tăi să fii mai dispus să te încrezi în făgăduințele lui Dumnezeu?

4. ILUSTREAZĂ!

Recomandare: Apocalipsa 12:11 spune: „Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor.” Adu-le aminte membrilor grupei tale că mărturia personală despre modul în care Dumnezeu ne susține zi de zi îi poate încuraja și pe alții să aibă încredere în puterea Sa și în făgăduințele Sale.

Activitate: Relatați în grupă experiențe personale care îi pot încuraja pe alți oameni să se încreadă în Cuvântul lui Dumnezeu și în făgăduințele Sale.

„Cu toate acestea, oamenii de știință cred că pot înțelege înțelepciunea lui Dumnezeu, ceea ce El a făcut sau ceea ce El poate face. Ideea foarte mult răspândită este aceea că El este limitat de propriile Lui legi. Oamenii fie neagă, fie ignoră existența Lui ori caută să explice totul, chiar și lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii omenesci și nu mai au niciun fel de respect pentru Numele Său sau de teamă de puterea Sa. Ei nu cred în supranatural și nu înțeleg legile lui Dumnezeu sau puterea Lui infinită de a aduce la îndeplinire prin ele voința Lui. Așa cum se folosește de obicei, termenul «legile naturii» cuprinde ceea ce au fost în stare oamenii să descopere cu privire la legile ce guvernează lumea fizică; dar cât de limitată este cunoștința lor și cât de vast este câmpul în care Creatorul poate lucra în armonie cu propriile Sale legi și încă peste posibilitatea de înțelegere a ființei mărginite!” (*Patriarhi și profeți*, pag. 114)

(Vezi și capitolul „Legile naturii” din *Mărturie*, vol. 8.)

Întrebări pentru discuție

1. Citește cu atenție citatul de mai sus din Ellen G. White. Ce spune ea aici? Poți da exemple de situații în care oamenii de știință contemporani fac exact ceea ce afirmă ea?
2. Știința modernă reușește mai bine decât în trecut să explice, prin mijloace naturale, de ce se produc sau nu se produc anumite fenomene. Problema nu este dată de utilizarea „mijloacelor naturale” sau a „legilor naturale”, ci de ideea că nu mai există nimic altceva în afara sau dincolo de aceste mijloace și legi, că nu există forțe supranaturale dincolo de ele. De ce este greșită această presupozitie? De ce nu poate sta în picioare la o analiză logică (întrebă-te: Cum au venit la existență aceste legi)? De ce contrazice ea învățăturile fundamentale ale Bibliei?
3. Ne ajută asemănarea naturii cu un instrument muzical să ne formăm o imagine mai exactă despre relația lui Dumnezeu cu natura pe care a creat-o, decât asemănarea ei cu o mașinărie?
4. În ce alte situații din Scriptură a produs Dumnezeu fenomene speciale pe care oamenii le-ar pune pe seama „forțelor naturale”? (Vezi, de exemplu, 1 Împărați 19:11,12.)